

Náš nemocný Holden.

Slunce máme v zádech, obloha je posytá mráčky, vegetace okolo je jasně zelená, jasně červené hory vystupují proti nám. Využíváme ideální podmínky na focení a výsledky nás později příjemně překvapí.

U vjezdu do parku odbočujeme k údajně největšímu Ghost Gum Tree ve střední Austrálii. Tento druh eukalyptu vyniká sněhobílou barvou kmene, zapadající slunko ještě umocnilo barevný kontrast a tak ho dlouho obdivujeme. Po zakempování v opuštěném kempu (po turistickém shonu okolo Uluru a Alice Springs oceňujeme samotu) se jdeme projít do strže, jež nás vítá červenými a fialovými skalami a rozmanitým rostlinstvem. Bohužel během cesty Lenku přepadly střevní potíže a máme tu první průjem. Odhadujeme, že pravděpodobně z vody, kterou jsme pili v Kings Canyonu.

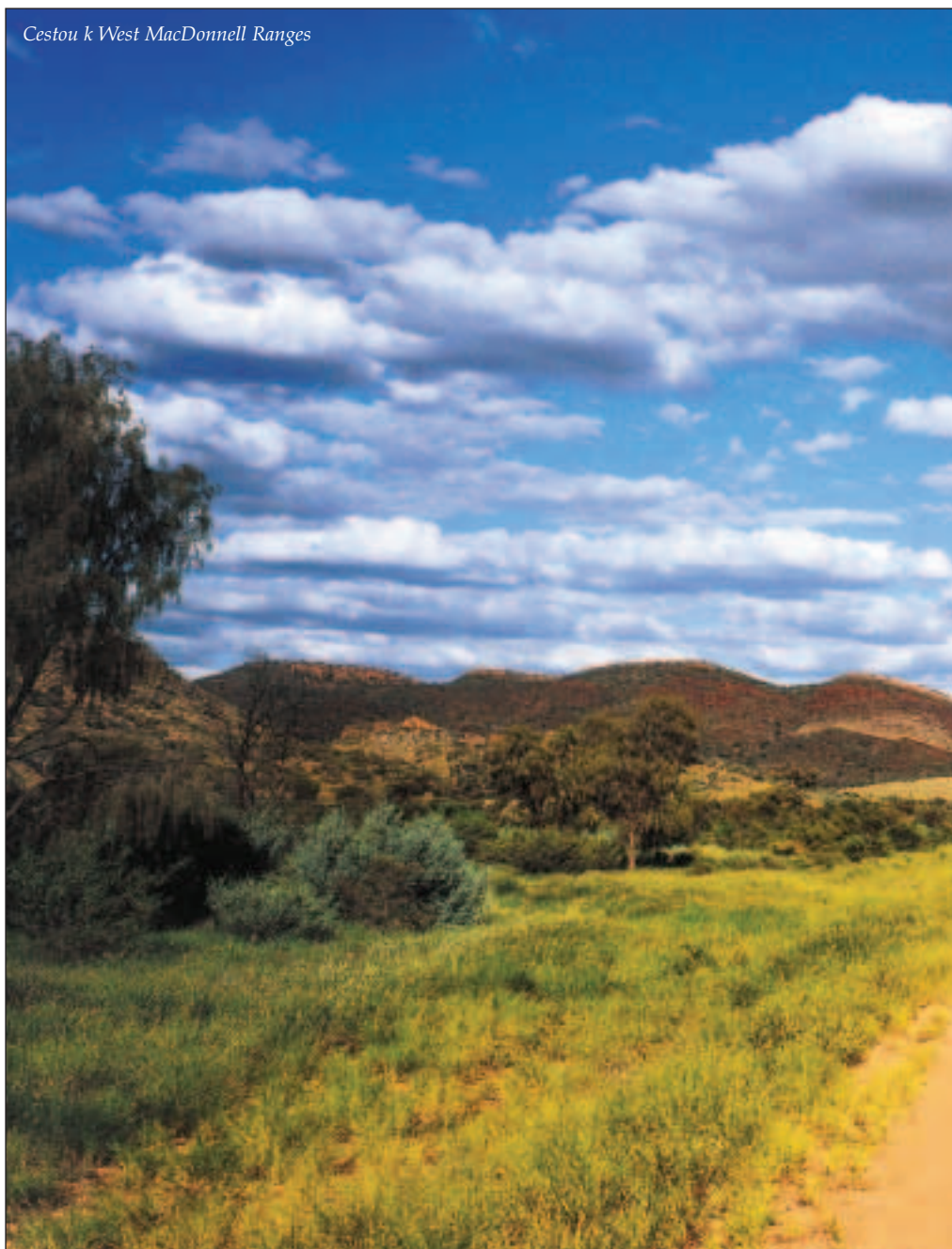
Ráno se vydáváme zpět k Alice Springs po nádherné cestě kolem horského pásma.

Lenka má dnes svátek.

Ještě nevíme, jak ho oslavíme. Právě stojíme asi 30 km před Alice Springs a čekáme na odtahovku. Slunce žhne, ale stále máme na počasí štěstí, teplota jde maximálně do 35 °C, což je zde naprosto v pohodě. Přece jen ale, když jen stojíme uprostřed ničeho, vystaveni zcela paprskům, není nám příjemně po těle.

Z motoru se brzy po startu začaly ozývat podivné řinčivé zvuky, asi jako by tam někdo nasypal zvonky. Auto evidentně nejelo a tak jsme se jen pomaličku šinuli

Ghost Gum

Pozdní odpoledne...

vpřed s jediným cílem: dojet do mobilního signálu, abychom mohli zavolat pomoc. Jakmile mobily naskočily, využili jsme pojištění pořízeného ve Victorii a zavolali RACV.

V dále už se objevil tahač. Řidič okolo nás profrčel a nám došlo, že na uzoučké silničce se zde nikde neotočí a bude muset ještě dost daleko zpět. Alespoň víme, že naše čekání bude brzy u konce.

Když se vrátil, startuje auto a uznává, že výjezd byl oprávněný. Nakládáme Holdena na korbu a frčíme do Alice, kam už řidič volá a shání servis, který by se nás ujal. K naší radosti nám jeden sehnal a není to ten samý jako minule.

Cestou si povídáme, ale chlapíkovi je těžko rozumět. Po počátečních zmatcích se dovídáme, že zde měli hodně deště a řeky už po čtvrté tento rok měly plná koryta, což se jen tak nestává. Dokonce si na rádiu v Alice nějací chlápci povídali o rybolovu. Ten zde zřejmě měl premiéru. Také nám vypráví, jak tu před několika lety klesla teplota na deset stupňů pod nulou a většina vegetace zmrzla.

Řidič říká, že pravděpodobně půjde o rozdělovač. Stejnou diagnózu stanoví i mechanik v servisu, kde nás složili. Odvoz je zdarma v rámci pojištění. Teď jen čekáme, kolik nás vyjde nový rozdělovač. Dovídáme se že vadný rozdělovač byl i příčinou našich předchozích potíží.

Jdeme tedy do města, které je turisticky přívětivé, je zde mnoho krámků se suvenýry a dají se najít i netradiční kousky, ceny jsou přiměřené.

Ne, samozřejmě zde nechybí skupiny domorodců válejících se na trávě u veřejných záchodků, popíjejících levné víno (zahlédli jsme i ten druh krabicáce, co pijeme my), kteří tak tráví dopoledne pracovního dne.

Rozdělovač nás vyšel i s prací na 217 AUD, což nám připadá dost a doufáme, že chvilí vydrží.

Tím se loučíme s Alice Springs.

West MacDonnell Ranges National Park, 21. 2. 2001 – 22. 2. 2001

Západní část tohoto pohoří je protkána propastmi a přírodními nádržemi, které z nich dělají neobyčejně zajímavé místo. K nejznámějším patří Ellery Creek Big Hole a Glen Helen Gorge, kudy protéká Finke River, která je označována za nejstarší řeku na světě, protože její koryto je již 100 milionů let stejné. Spousta dalších průsmyků a strží, jako je Simpsons Gap, či Standley Chasm stojí za návštěvu, pokud máte dostatek času. Všechna tato místa jsou přístupná konvenčním vozidlům a zároveň je spojuje Larapinta Trail, pěší dálková trasa. Pokud ji projedete, budete mít za sebou nádherné zážitky a v nohou 220 km. Že jde o fyzicky náročnou zábavu netřeba připomínat.

Na jmenovaných místech lze obdivovat eukalypty druhu Ghost Gum a u vody i River Red Gum.

Navštívíme Ellery Creek Big Hole, kde se plaváním osvěžujeme a zbavujeme prachu.

Kempujeme s dalšími dvěma rodinkami v pěkném nedalekém kempu.

V noci jsem si prožil peklo. S jednodenním spožděním dorazil průjem, který už potrápil Lenku.

Za svítu hvězd a za úžasného vytí psů Dingo jsem s rolí papíru a s baterkou v ruce pobíhal po kempu. První kadibudku, kam jsem se vydal, jsem musel přes silné bolesti břicha opustit. Bohužel byla již obsazena – stovkami pavouků. Opravdu mi nebylo do smíchu.

Potácivě jsem se vydal na druhou stranu kempu, kde jsem ve dne viděl druhou kadibudku a teď jsem prosil někoho nahofe, ať ta je použitelná. Psi Dingo zavile vyli nečekanou fistulí. Říkal jsem si, že mi jen chybí šlápnout na nějakého hada, nebo něco. Druhá budka našťestí byla používaná.

Bohužel, úleva se nedostavila v očekávané míře a tak jsem zbytek noci strávil převalováním se, je mi zle. Zaplaťpánbu, Lenčiny problémy už ustupují a tak se o mě může starat. Krom toho se stává jediným řidičem.

Vydáváme se do Ormiston Gorge, kde absolvujeme krátkou procházku. Lenka pak ještě jde fotit okolní krajinu, zatímco já odpočívám ve stínu. Další zastávkou je Glen Helen Gorge, kde se koupeme, ale tohle místo není tak hezké na plavání jako Ellery. Hlavním lákadlem Glen Helen je malebná Finke River s river red gumy na březích.

Vracíme se do Alice Springs a dokupujeme zásoby před cestou na sever, kde nás již netrpělivě očekává období dešťů. Je mi stále špatně, místo Endiaronu nasazuji Reasec.

Kempujeme na parkovišti 130 km severně od Alice. Jsme úplně sami minimálně v okruhu 100 km. Naší jedinou zábavou je pozorování nočního nebe.

V Sydney jsme se jednoho rodilého Australana ptali, kde je Jižní kříž. Řekl nám, že na vlajce.

Dnes jsme už věděli, kde ho hledat mezi záplavou jiných hvězd. Mléčná dráha je na jižní polokouli vidět výrazněji než u nás (věřím, že i po odečtení civilizačních vlivů). Zde, uprostřed pouště, hvězdy září tak výrazně, že věřím, že musí jít vyfotografovat. Nastavuji dlouhou expozici a zkouším to, ale výsledkem je jen temnota.

Devils Marbles Conservation Reserve, 23. 2. 2001

400 km severně od Alice Springs se nachází přírodní zvláštnost – žulové kameny, které eroze vytvarovala do neuvěřitelně pravidelných tvarů. Kulové či vejcovité balvany jsou navíc často vybalancovány na špičce, některé jsou zase rozpůlené úplně čistým řezem. Pravděpodobně toto místo vzniklo tak, že láva, která byla v podzemí stlačena do těchto útvarů, byla později obnažena a okolní měkkí horniny odplaveny vodou a odváty větrem.

V parku je také tábořiště se základním vybavením (nádrž na vodu, záchod), kde lze za poplatek kempovat. Při troše štěstí je zde možné spatřit gecko či goanna.

Devils Marbles

